

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

23 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Ursache Petru,
judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin,
a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Bînzari Liliana în numele inculpatului Mitrofan Ovidiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2014, în cauza penală privindu-l pe

*Mitrofan Ovidiu David, născut la 07 mai 1963,
în r-nul Florești, satul Vasilcău și domiciliat în
mun. Chișinău, or. Sîngera, str. Lăpușneanu, 2A.*

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 20.12. 2013 – 13.06.2014 (prima instanță).
2. 21.07.2014 – 02.10.2014 (instanța de apel).
3. 28.01.2015 – 23.03.2015 (instanța de recurs ordinar).

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Botanica, mun. Chișinău din 13 iunie 2014, Mitrofan Ovidiu a fost condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal la pedeapsa cu amendă în mărime de 1000 unități convenționale, ce constituie 20000 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat, că inculpatul Mitrofan Ovidiu, la 02 iulie 2013, aproximativ la ora 20:20, aflându-se în incinta anexei magazinului „Lupanciuc Larisa”, amplasat în mun. Chișinău, or. Sîngera, str. Tineretului și acționînd cu scopul însușirii bunurilor altei persoane, a sustras, pe ascuns, de pe masă, telefonul mobil de model „Sony Ericsson R800i”, cu nr. de IMEI 357302043776813, în care se afla cartela SIM 068938448, în valoare de 3000 lei. Cu bunul sustras a părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzîndu-i părții vătămate Chiperi Dorin o daună materială considerabilă.

În drept, acțiunile inculpatului Mitrofan Ovidiu au fost încadrate în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal – *furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*

3. Sentința menționată a fost atacată cu apel de avocata Bînzari Liliana în numele inculpatului Mitrofan Ovidiu, care a solicitat casarea acesteia și

pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Mitrofan Ovidiu să fie achitat de comiterea infracțiunii imputate.

În motivarea apelului avocata a indicat că, sentința este ilegală și neîntemeiată, iar probele puse la baza sentinței de condamnare nu dovedesc vinovăția inculpatului, instanța de judecată a dat o apreciere greșită probelor respective.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2014 a fost respins ca nefondat apelul avocatei Bînzari Liliana în numele inculpatului Mitrofan Ovidiu.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat, că concluzia instanței de fond privind condamnarea lui Mitrofan Ovidiu în baza art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal corect a fost determinată de circumstanțele de fapt și de drept, și just a ajuns la concluzia că acesta a săvârșit infracțiunea imputată.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate a invocat, că instanța de fond la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Mitrofan Ovidiu corect a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale ale cauzei. Instanța de apel a concluzionat, că la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului Mitrofan Ovidiu, instanța de fond corect a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i inculpatului Mitrofan Ovidiu o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Totodată, instanța de apel a menționat că nerecunoașterea vinovăției de către inculpat nu echivalează cu achitarea, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și analizate de instanța de judecată, dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii imputate. Versiunea inculpatului nu este obiectivă și n-are suport probatoriu, fiind urmărit scopul evitării răspunderii penale.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de avocata Bînzari Liliana în numele inculpatului Mitrofan Ovidiu care invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, și art. 6 CEDO, solicită casarea sentinței și deciziei cu dispunerea achitării sale, deoarece nu a comis infracțiunea imputată, invocând că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- procurorul nu a confirmat prin probe că Chiper Dorin într-adevăr s-a jucat la telefonul mobil și l-a lăsat pe masă, însă nu l-a pierdut în altă parte;
- nu a fost combătută versiunea inculpatului precum că acesta a găsit telefonul mobil jos, lângă stație;
- nu a fost confirmat că Chiper Dorin a stat la locul de muncă pînă la sfîrșitul programului de muncă și la ce ora exact a intrat în magazinul „Lupanciuc Larisa”;
- lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii în acțiunile inculpatului;
- nu a fost demonstrată vina inculpatului în cele imputate.

5.1. În referința depusă de către procuror la recurs, s-a solicitat respingerea recursului ordinar declarat de avocata Bînzari Liliana în numele inculpatului Mitrofan Ovidiu, ca inadmisibil, pe motiv că aprecierea probelor tine de soluționarea fondului cauzei de către instanțele de fond și apel și nu poate constitui temei pentru recurs.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiului penal consideră că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Conform art. 432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată, că este vădit neîntemeiat.

Potrivit dispoziției art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină motivele recursului cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate și solicitările recurentului, cu indicarea temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicarea problemei de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

Articolul 427 Cod de procedură penală prevede expres și limitativ toate temeiurile în baza cărora pot fi supuse recursului hotărîrile instanței de apel. În recursul ordinar declarat sunt criticate hotărîrile instanțelor ierarhic inferioare, exprimîndu-se dezacordul cu pedeapsa stabilită.

Din conținutul recursului declarat de avocata Bînzari Liliana în numele inculpatului Mitrofan Ovidiu, rezultă că aceasta critică decizia instanței de apel indicînd temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, sub aspectul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Verificînd legalitatea hotărîrilor atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că aceste temeiuri nu și-au găsit confirmarea în cauza dată.

Avocata Bînzari Liliana în recursul ordinar declarat critică aprecierea probelor administrate de instanțele de judecată, astfel Colegiul penal menționează că conform art. 101 alin. (2) Cod de procedură penală, la faza judecării cauzei judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În opinia Colegiului penal, instanța de apel întemeiat și argumentat a pus la baza deciziei de condamnare a lui Mitrofan Ovidiu cumulul de probe descris în decizia atacată (f. d. 142-144), anume:

- „- declarațiile părții vătămate Chiperi Dorin (f.d. 120-121);
- declarațiile martorului Lopanciuc Larisa (f.d. 123);
- procesul-verbal de consemnare a plîngerii lui Chiperi Dorin din 03.07.2013 (f.d.18);

- procesul-verbal de examinare din 05.08.2013 (f.d. 36-37), din care se conchide că la 02.07.2013, ora 17:48:27 a fost efectuat ultimul apel de pe numărul de SIM 068938448 către numărul de SIM 060055955, cu durata de 40 secunde;

- procesul-verbal de examinare din 30.08.2013 (f.d.42-49), din care rezultă că de pe numărul de telefon 068938448, cu nr. de IMEI 33517102141132 s-a efectuat un apel telefonic la 23.08.2013, la ora 09:57 cu celula de acoperire SÎNGERA BAZA, totodată la aceeași dată, începînd cu ora 08:43 de pe telefonul mobil cu nr. de IMEI 35730204377681 au fost efectuate apeluri telefonice fiind activă cartela SIM 060133493;

- procesul-verbal de ridicare din 13.11.2013 (f.d. 52), potrivit căruia de la Mitrofan Ovidiu a fost ridicat telefonul mobil de model „Sony Ericsson” cu nr. de IMEI 357302043776813;

- procesul-verbal de examinare din 13.11.2013 (f.d. 53-54), conform căruia a fost examinat telefonul mobil de model „Sony Ericsson” cu nr. de IMEI 357302043776813.”

Instanța de recurs respinge ca neîntemeiată versiunea inculpatului și motivele apărătorului din recurs precum că telefonul mobil Mitrofan Ovidiu l-a găsit lângă ușa magazinului. Inculpatul a invocat că la 02.04.2013, aproximativ la ora 13:00 - 14:00, a venit la magazinul „Lupanciuc Larisa”, unde s-a aflat aproximativ 30 minute. Ulterior, ieșind din magazin a găsit telefonul pe care l-a ridicat și a plecat acasă, unde a ajuns în jurul orelor 16:00-16:30.

Instanța de recurs, analizînd descifrările convorbirilor telefonice de pe nr. de IMEI 35730204377681 și nr. SIM 068938448 (f.d. 32, vol. I), prin care s-a constatat că ultimul apel, cu durata de 40 secunde a fost efectuat la 02.07.2013, ora 17:48:27, reține ca false declarațiile inculpatului. Or, Mitrofan Ovidiu nu putea să găsească telefonul mobil aproximativ la ora 15:00, deoarece la ora 17:48 de pe numărul SIM 068938448, care era introdus în acest telefon, s-a efectuat un apel cu durata de 40 secunde. În situația în care inculpatul invocă că cartela a fost scoasă și aruncată, rezultă că sunetul a fost efectuat de partea vătămată pînă ca telefonul să fie sustras.

Totodată, instanța de recurs reține că Mitrofan Ovidiu, fiind ex-polițist, nu-și poate justifica acțiunile, prin faptul că fiica sa a aruncat cartela, și în aceste condiții nu putea să găsească proprietarul telefonului. Or, coroborînd competențele unui colaborator de poliție, cu circumstanțele speței, cînd circa două luni de zile un telefon mobil găsit este păstrat deconectat, instanța apreciază critic justificările inculpatului, susținute și de apărătorul acestuia.

Mai mult ca atît, fiind audiat în calitate de bănuît, inculpatul a declarat că după o săptămîină a procurat bloc pentru încărcarea telefonului mobil găsit, iar ulterior, în ședința de judecată, a indicat că blocul a fost procurat în luna iulie de către soția sa.

Declarațiile părții vătămate referitor la faptul că telefonul a fost sustras seara sunt confirmate și prin declarațiile martorului Lopanciuc Larisa, care a susținut că Chiperi Dorin, după ora 18:00 s-a apropiat și a întrebat dacă nu a văzut pe cineva cu un telefon în mână, și cine a fost în intervalul de aproximativ 10 minute în magazin.

Argumentele expuse în recurs sunt neîntemeiate și se resping, deoarece instanțele de judecată, dând o apreciere cuvenită probelor, just au considerat că acestea sunt suficiente, și că cu certitudine dovedesc vinovăția lui Mitrofan Ovidiu în comiterea infracțiunii imputate și anume: art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Colegiul penal menționează, că instanța de apel la individualizarea pedepsei a ținut cont de gravitatea infracțiunii, de persoana celui vinovat (nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, anterior nu a fost judecat), de existența circumstanțelor atenuante (comiterea pentru prima dată a unei infracțiuni mai puțin grave, are la întreținere un copil minor) și lipsa circumstanțelor agravante.

Colegiul penal nu acceptă motivele invocate în recursul ordinar cu privire la încălcarea prevederilor art. 6 CEDO cu privire la existența erorilor grave de fapt care au afectat soluția, considerându-le declarative, instanțele de judecată nu au depășit limitele învinuirii, iar fapta descrisă în învinuire este suficientă pentru condamnarea inculpatului Mitrofan Ovidiu pentru comiterea infracțiunilor incriminate.

Astfel, hotărârea atacată nu este afectată de erori de drept și lipsesc careva motive ce ar servi drept temei pentru rejudecarea cauzei în ordine de recurs.

De asemenea, Colegiul penal reține că criticile formulate de recurent în recursul declarat, au format obiect de discuție la judecarea cauzei penale în privința sa în instanța de fond și apel și lor instanțele de judecată ierarhic inferioare le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în sentință și decizie, soluțiile cărora instanța de recurs le consideră corecte pe deplin și repetarea motivării nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea atacată în raport cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiuri de casare a hotărârii atacate, nu s-au stabilit.

Pentru aceste motive, Colegiul penal consideră că temeiurile pentru recurs invocate de recurent, prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală și art. 6 CEDO nu și-au găsit confirmarea în instanța de recurs, în concluzie recursul ordinar este inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Bînzari Liliana în numele inculpatului Mitrofan Ovidiu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții

de Apel Chişinău din 02 octombrie 2014, în cauza penală privindu-l pe ***Mitrofan Ovidiu David***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunţată integral la **09 aprilie 2015**.

Preşedinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguş Constantin